

Omvormen Hulp bij huishouding naar algemene voorziening

Inhoudsopgave

1	Inleiding	2
2	Wet maatschappelijke ondersteuning 2015	3
2.1	Beleidskader sociaal domein in Leusden	3
2.2	Voorzieningenbeleid Wmo	4
2.3	Ontwikkelingen Wmo voorzieningen vanaf 2010	5
3	Financiële kaders sociaal domein	6
4	Huidige omvang en kenmerken cliënten	7
5	Een nieuw model HH (voorkeursscenario)	8
6	Beleidskader sociaal domein versus huidige taken HH	9
6.1	Nadere beschouwing HH1	9
6.2	Nadere beschouwing HH2	10
6.3	Nadere beschouwing HH3	11
7	Overgangperiode naar het voorkeursscenario	12
7.1	Van een maatwerk naar een algemene voorziening	13
7.2	Structuur algemene voorziening HH	13
7.3	Persoonsgebonden budget (PGB)	14
7.4	Doelgroepen algemene voorziening HH	14
7.5	Gesprekken met de huidige cliënten	14
7.6	Eigen bijdrage	14
7.7	De financiële gevolgen voor cliënten	15
7.8	Relatie met minimabeleid	15
8	Alternatieve scenario's	17
9	Juridische aspecten	20
10	Financiële aspecten	21

1 Inleiding

Sinds de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning op 1 januari 2007 is de gemeente verantwoordelijk voor de hulp bij het huishouden. Het Wmo-budget voor deze taken wordt voor Leusden per 1 januari 2015 met 27% verlaagd. Naar verwachting treedt op 1 januari 2015 de Wmo 2015 in werking en wordt de gemeente ook verantwoordelijk voor onder meer begeleiding van mensen met een beperking. Ook hierbij is sprake van een aanzienlijke korting op het rijksbudget. Dit maakt onderdeel uit van de landelijke veranderingen in de zorg die ertoe leiden dat zorg en ondersteuning meer en meer in de thuissituatie wordt geregeld. Daarbij wordt een groter beroep gedaan op eigen kracht en sociaal netwerk.

Onderzocht is op welke wijze de hulp bij het huishouden per 1 januari 2015, in samenhang met de nieuwe voorzieningen, ingevuld en ingekocht kan worden. De voorliggende notitie voorziet in een voorstel voor wijziging van de hulp bij het huishouden (HH, waarbij voor de cliënten en voor de aanbieders een 'zachte landing' wordt gerealiseerd én de uitgaven verminderd worden, zodat deze vallen binnen het verlaagde budget en bovendien vanaf 2017 budgettaire ruimte ontstaat om te investeren in vernieuwing van het sociaal domein.

2 Wet maatschappelijke ondersteuning 2015

Onder de huidige regelgeving, waarin het compensatiebeginsel nog centraal staat, is HH gericht op een “schoon huis” als resultaat. In het wetsvoorstel Wmo 2015 wordt niet langer gesproken over “een schoon huis”, maar over “een gestructureerd huishouden”. Doel is dat de burger kan participeren en zo veel mogelijk zelfredzaam is. De opdracht aan gemeenten is daaraan ondersteuning te bieden. Bij ondersteuning wordt gedacht aan hulp bij:

- contacten met officiële instanties
- het aanbrengen van structuur in het huishouden
- het leren om zelfstandig te wonen
- het omgaan met onverwachte gebeurtenissen die de dagelijkse structuur doorbreken
- het omgaan met geld.

In het wetsvoorstel Wmo 2015 wordt de volgende definitie voor zelfredzaamheid gebruikt:

“Het in staat zijn tot uitvoeren van de noodzakelijke algemene dagelijkse levensverrichtingen en het voeren van gestructureerd huishouden”.

In de Wmo 2015 staat dus niet meer compensatie van een beperking centraal maar het vinden van oplossingen voor een ervaren probleem gericht op zelfredzaamheid. Deze veranderingen in wetgeving en bijbehorend gedachtegoed maken verruiming van gemeentelijk beleid mogelijk en wenselijk.

Onder de Wmo 2015 zal, wanneer de burger en zijn netwerk onvoldoende in staat zijn te zorgen voor een gestructureerd huishouden, eerst bekeken worden of dit kan worden opgelost via een algemene voorziening. Wanneer dit niet kan blijft het mogelijk op basis van een duidelijke vraagverheldering een maatwerkvoorziening aan te bieden.

2.1 Beleidskader sociaal domein in Leusden

In de vergadering van 10 juli 2013 heeft de gemeenteraad kaders vastgesteld (nr. 205608) voor de ontwikkeling van het sociaal domein in Leusden in de komende jaren. In het kader van HH belangrijk uitgangspunten zijn:

- De noodzaak van een transformatie van het huidige zorg- en ondersteuningsstelsel
- Maximaal gebruik van eigen kracht en persoonlijke netwerken
- Vragen, problemen en behoeften van de cliënt vormen vertrekpunt voor de ondersteuning
- Laagdrempelige toegang tot formele en informele ondersteuning
- Ondersteuning is gericht op inwoners die zelf onvoldoende financieel draagkrachtig zijn om de ondersteuning zelf te betalen
- Bekostiging van voorziening binnen de door het Rijk beschikbaar gestelde budgetten.

De toelichting op het raadsvoorstel vermeldt dat de transformatie in het sociaal domein tijd nodig heeft en vraagt om een dialoog tussen alle betrokken partijen. Het vraagt om een omslag in cultuur, structuur en werkwijzen. De basisgedachte daarbij is dat lokale maatschappelijke partners, zoals Welzijn Leusden, Larikslaan2 en de Stichting JJW, informele netwerken versterken of organiseren, die vormen van ondersteuning bieden. De toegang tot die ondersteuning wordt in

een professioneel netwerk georganiseerd. In de programmabegroting 2014-2017 is ten aanzien van voorzieningen Wmo, waaronder HH opgenomen dat bij het verstekken van die voorzieningen rekening wordt gehouden met de “bestaande zelfredzaamheid, zelf-organiserend vermogen en financiële mogelijkheden”.

Naast de beleidsinhoudelijke uitgangspunten geldt vanuit financieel oogpunt het principe dat de door het Rijk gedecentraliseerde taken bekostigd worden binnen de daarvoor door het Rijk beschikbaar gestelde budgetten. Onder meer op de Wmo-taak (HH) past het Rijk op macro-niveau een budgetkorting toe, die voor Leusden 27% is.

Vormgeven nieuwe kaders Sociaal Domein

Om de veranderingen in het sociaal domein effectief vorm te geven worden inwoners maximaal in hun eigen kracht gezet, zodat zij gebruik kunnen maken van hun mogelijkheden en het nemen van verantwoordelijkheid en regie over hun eigen leven. Daarvoor is van belang dat Leusden een sterk sociaal fundament en voedingsbodem heeft, waardoor inwoners naar elkaar omkijken. Verder is van belang dat inwoners elkaar aanspreken en verantwoordelijkheid nemen. Tot slot moeten inwoners weten waar zij terecht kunnen met hun vragen of voor advies en zich gesteund voelen bij hun initiatieven.

In een ontwikkelaanpak wordt de transformatie van het brede sociale domein vorm gegeven, waarbij op de langere termijn sprake is van betaalbare, effectieve en kwalitatieve zorg en ondersteuning. Signalen van onveiligheid en ontsporing worden binnen de nieuwe basis sociale infrastructuur tijdig en effectief opgepakt, waardoor een vangnet ontstaat voor kwetsbaren. De veranderingen leiden ertoe dat het gebruik van de gespecialiseerde zorg in Leusden, waartoe ook de Wmo-maatwerkvoorzieningen behoren, vanaf 2015 een dalende trend laat zien.

In regionaal verband wordt met aanbieders gecommuniceerd over de budgetten, die in de (komende) jaren beschikbaar zijn. Dit maakt het voor hen mogelijk met hun bedrijfsvoering te anticiperen op ontwikkelingen. Dit draagt ertoe bij dat frictiekosten voor aanbieders beperkt blijven. De gemeente vraagt van aanbieders een andere werkwijze: niet de zorg overnemen maar bevorderen van eigen kracht van de inwoners en betrekken van hun netwerk. Dit vraagt een omslag in hun manier van werken. De mate waarin aanbieders deze omslag kunnen maken zal mede invloed hebben op de contractering van aanbieders in de toekomst.

2.2 Voorzieningenbeleid Wmo

Voor uitvoering van de Wmo gelden blijkens de “Beleidsregels voorzieningen Wmo d.d. 15 augustus 2013”, (verseonnr. 210600) de volgende uitgangspunten:

- herstel van zelfredzaamheid om mensen toe te rusten voor maatschappelijk participeren
- eigen kracht van de aanvrager (persoonskenmerken, persoonlijke behoeften, eigen regie en eigen (financiële) middelen).
- compenserende maatregel vanuit de Wmo
- algemeen gaat voor collectief, collectief gaat voor individueel

- ‘zaakgericht’ handelen komt in de plaats van ‘claimgericht’ handelen.

De maatwerkvoorziening HH is onderdeel van dit beleid en kent drie categorieën. De eerste categorie HH1 geldt als basisvoorziening en betreft uitsluitend schoonmaakwerk. De cliënten hebben vaak ouderdomsklachten en/of fysieke klachten, waardoor zij geen of niet alle schoonmaakwerk kunnen doen. Binnen de tweede categorie is er naast schoonmaakwerk ook aandacht voor regie en organiseren van de huishouding. De derde categorie is de zwaarste vorm van HH en is er voor ontregelde gezinnen. Hiervan wordt nu slechts zeer beperkt gebruik gemaakt.

2.3 Ontwikkelingen Wmo voorzieningen vanaf 2010

Blijkens het raadsvoorstel bij de herziening van de Wmo-verordening 2012 is al meerdere jaren sprake van een verschuiving van individuele voorzieningen naar collectieve of algemene voorzieningen (kanteling). Tegelijk is nadruk blijven liggen op maatwerk en flexibiliteit vanuit de gemeente. In toenemende mate wordt daarbij aandacht besteed aan het in beeld brengen en gebruiken van de eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden van inwoners. Daartoe wordt ook het heffen van eigen bijdragen gerekend.

Voor de uitvoering van HH in het kader van de Wmo zijn met ingang van 1 januari 2010 met zes aanbieders raamovereenkomsten gesloten. Deze overeenkomsten liepen in eerste instantie tot 1 januari 2012 en zijn twee keer verlengd tot 1 januari 2014. Vervolgens is met dezelfde partijen een nieuwe raamovereenkomst gesloten met de mogelijkheid van verlenging en onder toepassing van de “Wet Basistarieven Hulp bij het huishouden”.

Bij het sluiten van deze nieuwe overeenkomst per 1 januari 2014 is overwogen dat met verlenging van de overeenkomst zekerheid wordt gegeven aan zowel cliënten als aan de huidige aanbieders en hun werknemers. Over de uitvoering van de overeengekomen werkzaamheden bestaat bij alle partijen tevredenheid. De continuering van de bestaande situatie gaf de gemeente tevens de mogelijkheid om met nieuwe contracten per 2015 beter in te spelen op de toekomstige ontwikkelingen op het gebied van de Wmo.

3 Financiële kaders sociaal domein

In de huidige Wmo is het hebben van een “schoon huis” als resultaat benoemd. Dit resultaat heeft betrekking op de dagelijkse huishoudelijke werkzaamheden. Om het beoogde resultaat te bereiken biedt de gemeente via diverse contractpartijen HH in drie categorieën. In 2013 zijn per categorie de volgende uitgaven gedaan:

- alleen schoonmaakwerkzaamheden (HH1) € 1.240.000
- schoonmaak en lichte ondersteuning in de huishouding (HH2) € 620.000
- schoonmaak en ondersteuning onregelde huishouding (HH3) € 8.000
- persoonsgebonden budget totaal € 160.000
- totaal € 2.028.000

Voor het bekostigen van deze uitgaven is een budget van het Rijk beschikbaar dat na de korting met 40% € 1.517.849,- bedraagt. De opbrengsten uit eigen bijdragen zijn begroot op € 530.000,- per jaar.

In het onderstaande overzicht zijn de lasten en baten weergegeven van de taken HH in 2013 en 2014.

Tabel 1 Overzicht beschikbaar budget HH

Omschrijving	2014	2015	2016	2017	2018 e.v.
	budget				
Huidige budget WMO					
uitvoeringskosten SB G onderdeel HH	335.000	338.000	338.000	338.000	338.000
Verstrekingen WMO, HH	1.729.000	1.746.300	1.746.300	1.746.300	1.746.300
Verstreking WMO PGB's	265.000	267.700	267.700	267.700	267.700
sub-totaal bruto beschikbaar budget	2.329.000	2.352.000	2.352.000	2.352.000	2.352.000
eigen bijdrage	-530.000	-530.000	-530.000	-530.000	-530.000
Totaal netto beschikbaar budget	1.799.000	1.822.000	1.822.000	1.822.000	1.822.000
totaal te realiseren taakstelling rijk	0	-569.000	-569.000	-569.000	-569.000
Totaal beschikbaar budget na taakstelling	1.799.000	1.253.000	1.253.000	1.253.000	1.253.000

De korting die het rijk vanaf 2015 doorvoert op HH bedraagt voor Leusden € 569.000. Het betreft hier een verlaging van de integratie-uitkering WMO van € 2.087.100 naar € 1.517.800. Bij het regeerakkoord van 2012 werd uitgegaan van een percentage van 40%. Later is dit verzacht met een bedrag van € 530 miljoen landelijk. De uiteindelijke verlaging komt daarmee voor Leusden op 27% ten opzichte van het huidige budget.

4 Huidige omvang en kenmerken cliënten

Per maart 2014 maakten 672 cliënten gebruik van HH. Veruit de meeste cliënten die gebruik maken van HH zijn 65 jaar of ouder (86%). Bij een leeftijd vanaf 75 jaar is dit percentage 72%. De meeste gebruikers van HH zitten in de leeftijdscategorie van 75 tot 85 jaar (264 huishoudens).

De meeste cliënten maken gebruik van HH1 (70%). Daarbij gaat het om uitsluitend schoonmaakwerk. Van HH3 (ontregelde huishouden) wordt slechts door één cliënt gebruik gemaakt. In 30% van de cliënten die HH gebruiken gaat het dus om schoonmaak aangevuld met lichte ondersteuning. Uit de cijfers van het CAK blijkt dat naar mate de leeftijd stijgt mensen behoefte krijgen aan andere vormen van ondersteuning die niet in HH1 zitten maar wel in HH2 (maaltijden bereiden en het doen van lichte administratieve werkzaamheden). Ook neemt het aantal ingezette uren licht toe. Deze andere vormen van ondersteuning hebben meer het karakter van verzorging en begeleiding.

Uit de cijfers van het CAK blijkt dat het gemiddelde aantal uren HH per cliënt in 2013 2,5 uren per week bedroeg. Het gemiddelde aantal uren schoonmaakondersteuning verschilt per samenlevingsvorm en leeftijdscategorie. Het gemiddelde aantal uren is het hoogst (3.4) bij samenwonenden, waarvan één of beide partners jonger is dan 65 jaar. Het gemiddelde aantal uren is het laagst bij alleenstaanden ouder dan 65 jaar (2.5). Het valt op dat het gemiddelde aantal uren het hoogst is bij de mensen die de laagste eigen bijdrage betalen.

In de periode tot 1 januari 2017 lopen 344 van de 672 indicaties voor HH af. Hiervan eindigen er 62 in 2014. Vanaf 1 januari 2017 lopen nog eens 203 indicaties af. De overige indicaties (107) zijn voor onbepaalde tijd afgegeven.

In de afgelopen maanden is door SGB0 in het kader van de jaarlijkse Benchmark Wmo onderzoek gedaan naar de kwaliteit van vraagverheldering en toeleiding naar voorzieningen (kantelingsonderzoek). Door de onderzoeker zijn circa 25 cliënten geïnterviewd, ook over HH. Een belangrijk inzicht uit het onderzoek is dat naarmate mensen ouder worden ook hun netwerk in vitaliteit afneemt. Het netwerk vergrijsst ook. Mogelijkheden voor ouderen om hun netwerk in te zetten moet niet worden overschat, is de constatering. Ouderen raken daardoor meer aangewezen op hulp van bijvoorbeeld vrijwilligers.

5 Een nieuw model HH (voorkeursscenario)

Het bestaande model voor uitvoering van HH heeft zijn oorsprong in de AWBZ en wordt gekenmerkt door een beleidsbepalende en regisserende rol door de overheid. De focus ligt daarbij op wat de burger niet kan (beperkingen). Er is sprake van een aanbodgerichte werkwijze met veel procedureregels en uitgebreide indicatiestellingen. Het huidige systeem staat ver weg van de belevingswereld van burgers. In voorbije jaren is ondersteuning in het kader van de Wmo vaak in de individuele voorzieningsfeer gezocht. Groei van dit deel van de Wmo ondersteuning was hiervan het gevolg. Sinds de kanteling is de aandacht meer verschoven naar algemene en collectieve voorzieningen.

Waar individuele (maatwerk)voorzieningen worden gekenmerkt door hoogdrempeligheid, aanbodgerichtheid, regie bij de overheid en veel regels. worden algemene voorzieningen gekenmerkt door laagdrempeligheid, vraaggerichtheid, regie bij de cliënt en weinig regels. Daarbij komt nog dat individuele voorzieningen “claimgedrag” in de hand werken. Gedrag dat meer hoort bij verzekerde rechten dan bij de ondersteunende voorzieningen van de Wmo.

Het nieuwe model trekt de lijn van de kantelingsgedachte door en gaat nog meer uit van wat de burger wel kan en legt de verantwoordelijkheid en regie primair bij de burger neer. Dit betekent dat in de komende jaren wordt toegewerkt naar een situatie, waarin “schoonmaakondersteuning” wordt gezien als algemeen gebruikelijk en door burgers die daar behoefte aan hebben zelf wordt geregeld c.q. ingekocht bij organisaties die het aanbieden. In de praktijk betekent dit geen uitgebreide indicatiestelling meer, geen beschikkingen en geen eigen bijdragen vanuit het CAK. De gemeente kiest een meer faciliterende rol aan en legt meer verantwoordelijkheid en regie bij de inwoner.

Het bereiken van deze nieuwe situatie in Leusden, waarin inwoners optimaal gebruik maken van eigen middelen en van ondersteuning die zij in hun eigen netwerk kunnen krijgen en bieden, is niet mogelijk zonder investeringen in vernieuwing van de sociale basisinfrastructuur. Daarvoor zijn de noodzakelijke veranderingen samen met betrokken maatschappelijke instellingen, inmiddels in gang gezet (zie daarvoor peilnota2).

De gemeente wil evenwel nadrukkelijk oog houden voor kwetsbare groepen in de samenleving en richt in de overgangperiode naar 2017 een Algemene voorziening HH in die voorziet in schoonmaakondersteuning uit HH3, HH2 en HH3. Daarbij is het de verwachting dat HH3, als voorziening voor onregelde huishoudens, in een aangepast vorm zal blijven bestaan. De aanpassing heeft daarbij vooral betrekking op een verschuiving van schoonmaakondersteuning naar signalering en begeleiding. Ook dan staat het werken aan zelfredzaamheid centraal.

6 Beleidskader sociaal domein versus huidige taken HH

De hiervoor geformuleerde uitgangspunten voor het sociaal domein in Leusden en de uitgangspunten van de Wmo 2015 betekenen dat een aantal onderdelen van het bestaande pakket HH niet langer aansluiten bij de uitgangspunten van eigen kracht en zelfredzaamheid. Dit wordt duidelijk door het bestaande pakket HH nader te bekijken:

	<i>HH1: alleen schoonmaak</i>	<i>HH2: schoonmaak en andere lichte ondersteuning</i>	<i>HH3: schoonmaak met ondersteuning binnen ontregelde huishouding</i>
<i>Signalering</i>			
<i>Licht en zwaar huishoudelijk werk</i>			
<i>De was doen</i>			
<i>Huishoudelijke spullen in orde maken</i>			
<i>Broodmaaltijden bereiden</i>			
<i>Warme maaltijden bereiden</i>			
<i>Boodschappen doen voor dagelijks leven.</i>			
<i>Anderen helpen met zelfverzorging</i>			
<i>Anderen helpen met bereiden maaltijden</i>			
<i>Dagelijkse organisatie van het huishouden (lichte administratieve werkzaamheden)</i>			
<i>Instructie</i>			
<i>Advies</i>			
<i>Voorlichting</i>			
<i>Lichte psycho-sociale begeleiding</i>			

6.1 Nadere beschouwing HH1

In de eerste kolom (HH1) zien staan naast signalering en huishoudelijk werk de taken: 'de was doen' en 'huishoudelijke spullen in orde maken'. Gelet op de gewijzigde doelstelling (gestructureerd huishouden) en vanwege de definitie van "ondersteunen", die zich richt op (herstel van) zelfredzaamheid, onder de Wmo 2015 vallen deze taken buiten de nieuwe doelstelling van de Wmo en buiten de definitie voor "ondersteunen".

Deze taken zijn aan te merken als algemeen gebruikelijk, omdat iedereen tijd moet maken voor de was doen en het op orde brengen van huishoudelijke spullen. De gemeente wil echter garanderen dat sommige inwoners (die dit vanwege beperkingen niet in het netwerk of anderszins kunnen organiseren)

hierbij ondersteuning blijven krijgen. Om hier ook in de toekomst voor te zorgen is het noodzakelijk te koersen op een andere manier van werken. Voorbeelden daarvan zijn: het inrichten van een vrijwilligersservice, versterken van persoonlijke netwerken, vormen van informele zorg en ondersteuning of het organiseren etc..

Door de onderdelen “de was doen” en “het op orde brengen van huishoudelijke spullen” te beschouwen als algemeen gebruikelijk ontstaat een nieuwe situatie, waarin de basis (traditionele indeling pakket HH1) van hulp bij het huishouden wordt gevormd door signalering en huishoudelijk werk.

Signalering blijft vooralsnog binnen HH een belangrijk onderdeel. De huidige signalering is gericht op het signaleren van beperkingen die een beletsel vormen voor het schoon houden van het huis en daardoor participatie belemmeren. Door het versterken van de collectieve voorzieningen binnen de nieuwe sociale basisinfrastructuur in Leusden komt de focus meer te staan op de eigen kracht van het individu en diens omgeving. Door in te zetten op zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijk zijn inwoners en hun netwerk op termijn in staat om zelf aan te geven dat en welke ondersteuning nodig is.

Vanuit de nieuwe manier van werken binnen de door te ontwikkelen sociale basisinfrastructuur wordt vraaggericht en outreachend gewerkt. Dit legt voldoende basis voor het overhevelen van de taak van signalering. Na een overgangperiode, waarin de nieuwe manier van werken wordt ingevoerd en signalering is geborgd in de sociale basisinfrastructuur is de inzet van HH1 daarvoor niet meer nodig.

6.2 Nadere beschouwing HH2

De tweede kolom (HH2) vermeldt de taken “Dagelijkse organisatie van het huishouden (lichte administratieve werkzaamheden)”. In de huidige praktijk blijkt dat deze taken al voor een deel uitgevoerd worden door de zorgaanbieders die verantwoordelijk zijn voor begeleiding. Om bijvoorbeeld contact te maken en een relatie op te bouwen met de cliënt worden lichte ondersteuningstaken uitgevoerd en wordt er samen gekeken naar de regie van het huishouden. Coördinatie en lichte ondersteuning maken in feite op natuurlijke wijze al onderdeel uit van schoonmaakondersteuning. Ook bestaat een aanmerkelijke overlap tussen de doelgroep die gebruik maakt van HH2 en van AWBZ begeleiding.

De gecontracteerde aanbieders geven dan ook aan dat het slim en efficiënt is om taken van het traditionele HH2 pakket en taken van begeleiding vanuit de AWBZ met elkaar te combineren. De cliënt heeft dan maar met één persoon te maken. Daarnaast levert het kostenbesparing op. Door de taken “coördinatie van de regietaken (m.b.t. het huishouden)” en “lichte ondersteuningstaken” te vervangen door een combinatie met de nieuwe taak begeleiding die overkomt vanuit de AWBZ blijft ook binnen het pakket van HH2 alleen het onderdeel ‘schoonmaak’ over.

In de komende jaren (2015- 2016) wordt samen met gecontracteerde aanbieders ervaring opgedaan met de combinatie van taken van schoonmaak en van begeleiding. Over de vormgeving en de evaluatie ervan worden afspraken gemaakt.

6.3 Nadere beschouwing HH3

De derde kolom (HH3) vermeldt het meest uitgebreide pakket aan schoonmaakondersteuning en is in het bijzonder bedoeld voor zogenaamde “ontregelde huishoudens”. Hiervan wordt slechts zeer beperkt gebruik gemaakt. De verwachting is dat in de toekomst, door schoonmaakondersteuning als algemeen gebruikelijk aan te merken, het beroep op dit pakket zou kunnen toenemen. De uitvoeringspraktijk moet uitwijzen of dit inderdaad het geval zal zijn. Voor vormgeving van het toekomstige beleid, in het bijzonder voor de meest kwetsbare groepen, is het van belang deze ontwikkelingen in 2015 en 2016 goed te volgen.

Voor de doelgroep van HH3 is van belang dat vanuit de AWBZ de functie begeleiding overkomt naar gemeenten. Diverse aanbieders hebben ervaring met het verlenen van deze (vergeleken met HH1 en HH2) wat zwaardere vorm van begeleiding. Bij diverse gemeenten lopen pilots die nagaan of de combinatie van schoonmaakondersteuning en (zwaardere) begeleiding effectief en efficiënt werkt.

7 Overgangperiode naar het voorkeursscenario

Nadat alle andere taken dan schoonmaak binnen HH1 en HH2 in 2015 en 2016 op een andere wijze worden geborgd blijft de taak “schoonmaakondersteuning” per 1 januari 2017 over. Het is dan mogelijk “schoonmaakondersteuning” vanaf dat moment als algemeen gebruikelijk aan te merken.

Voor ondersteuning van de meest kwetsbaren (ontregelde huishoudens) en alleen als persoonlijke beperkingen, geen of beperkte mogelijkheden uit het eigen netwerk in combinatie met een gebrek aan financiële middelen hiertoe ontbreken blijft een maatwerkvoorziening vergelijkbaar met het huidige pakket HH3 mogelijk. Voorbeelden hiervan zijn mensen met verstandelijke beperkingen, een laag inkomen, cumulatie van diverse kosten, schuldenproblematiek. niet in staat zijn regie op hun huishouden te voeren en daarvoor geen beroep kunnen doen op hun netwerk . Een ander voorbeeld betreft mensen met dementie, alleen thuis wonen en niet zelf de regie op hun huishouden kunnen voeren en vanwege hun inkomen en cumulatie van kosten ondersteuning niet zelf kunnen betalen. Ook veel oudere ouderen worden met deze problematiek geconfronteerd.

Het is niet realistisch van inwoners en van aanbieders te verwachten dat meteen wordt overgaan naar die nieuwe manier van werken. Hiervoor is tijd en daarom een overgangperiode nodig. De taken “signalering” (HH1) en de overige taken uit het traditionele HH2 kunnen dan door een gerichte samenwerking tussen cliënt, aanbieder en gemeente een plek krijgen binnen de nieuwe sociale basisinfrastructuur die de komende jaren wordt doorontwikkeld.

De doelstellingen voor die overgangperiode zijn:

- Een geleidelijke overgang naar een situatie waarin schoonmaakondersteuning als algemeen gebruikelijk wordt aangemerkt
- Lage uitvoeringskosten en weinig bureaucratie
- Zoveel mogelijk van budget voor de meest kwetsbare cliënten, die begeleiding bij het structureren van hun huishouding nodig hebben
- Een vangnet op maat creëren voor mensen met een minimum inkomen en voor maatwerk in bijzondere situaties.

Voor het realiseren van die doelstellingen en voor de doorontwikkeling van het sociaal domein is een forse investering noodzakelijk, die erop is gericht:

1. de komende jaren “witte vlekken” te vinden en op te vullen door nieuwe algemene voorzieningen te creëren en bestaande te verstevigen. Voorbeelden zijn: mantelzorgondersteuning, vormen van respijtzorg, boodschappendienst, was- en strijkservice, vormen van dagbesteding, klussendiensten, vraag en aanbod bij elkaar brengen voor wederzijdse ondersteuning (Wensboom) en professionele ondersteuning van bewonersinitiatieven.
2. de basis voor de transformatie van het sociaal domein in de samenleving te verankeren door beeldvorming bij alle partijen, samenleving, aanbieders, maatschappelijke instellingen en overheid te kantelen naar een vraag-en behoeftegerichte benadering, zodat vernieuwing ontstaat en voorzieningen vanuit de behoefte in de samenleving opkomen.

Door middel van monitoring en periodieke evaluatie zal worden onderzocht of de omvorming van HH bijdraagt aan deze doelstellingen.

7.1 Van een maatwerk naar een algemene voorziening

In de overgangperiode (2015 en 2016) is er een algemene voorziening, waarin alle taken zijn opgenomen, die nu nog onder hulp bij het huishouden vallen. Een algemene voorziening is blijkens het wetsvoorstel Wmo 2015 een aanbod van diensten en activiteiten, dat zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers toegankelijk is en dat is gericht op het versterken van de zelfredzaamheid en participatie of opvang.

Figuur 1 omvormen HH

2014	2015	2016	2017
<i>Maatwerk</i>	<i>Algemene voorziening</i>	<i>Algemene voorziening</i>	<i>Algemeen gebruikelijk</i>
HH1	Budget voor bijzondere situaties	Budget voor bijzondere situaties	Budget voor bijzondere situaties
HH2	Tegemoetkoming 65%	Tegemoetkoming 35%	
HH3	85+	85+	85+
	< basisinkomen	< basisinkomen	< basisinkomen
	Vermindering uren: overleg aanbieder-cliënt		

7.2 Structuur algemene voorziening HH

De algemene voorziening "Hulp bij het huishouden" wordt vanaf 2015 op de volgende wijze uitgevoerd. Larikslaan2 verzorgt de vraagverheldering en leidt toe naar vormen van burgerkracht en naar mogelijkheden binnen de basis sociale infrastructuur. Onderdeel van de vraagverheldering en toeleiding is een lichte toegangstoets voor de algemene voorziening HH. De toegangstoets is bedoeld om HH in de overgangperiode uitsluitend in te zetten voor de doelgroep waarvoor die bedoeld is (mensen met een beperking en een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning). De instroom in de algemene voorziening wordt daardoor zoveel mogelijk beperkt. Ook verzamelt Larikslaan2 de financiële gegevens om vast te stellen of cliënt een inkomen boven of beneden de norm voor het basisinkomen heeft dat geld voor berekening van de eigen bijdrage.

De gesprekken van Larikslaan2 hebben drie doelen:

1. het informeren en adviseren van de cliënt,
2. het beheersbaar houden van de voorziening,
3. het in beeld brengen van de behoefte, van eigen mogelijkheden en van mogelijkheden in het persoonlijke netwerk, en indien nodig toeleiden naar de algemene voorziening HH.

De relatie tussen gemeente en aanbieders wijzigt. De aanbieders hebben op de eerste plaats een relatie met de cliënt die HH afneemt. De cliënt kiest zelf de aanbieder. De aanbieder krijgt betaald op basis van werkelijk geleverde uren. De betaling loopt via de "Uitvoeringsorganisatie Sociaal Domein". De inning van de eigen bijdrage door de aanbieder blijft gedurende de overgangperiode plaatsvinden via het CAK.

De aanbieder en de cliënt zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor een effectieve werkwijze gericht op het realiseren van een gestructureerd huishouden. De

aanbieder krijgt hierdoor de mogelijkheid veel efficiënter te werken, waardoor ook het aantal uren per cliënt kan dalen van 2,5 in 2014 naar gemiddeld 2,0 uren HH per week vanaf 1 januari 2015. In de gevallen waarin naast schoonmaakondersteuning ook begeleiding nodig is wordt de komende 2 jaren samen met aanbieders en Larikslaan2 ervaring opgedaan met een combinatie van schoonmaakondersteuning en begeleiding door één organisatie en waar mogelijk één persoon.

Door vereenvoudiging van de werkwijze kan worden volstaan met een beperkte uitvoeringsorganisatie, die bij Larikslaan2 komt te liggen en bij de "Uitvoeringsorganisatie Sociaal Domein".

7.3 Persoonsgebonden budget (PGB)

Het karakter van de algemene voorziening HH verdraagt zich niet met de verstrekking in de vorm van een PGB. De definitie van "persoonsgebonden budget" onder de Wmo 2015 koppelt PGB uitsluitend aan maatwerkvoorzieningen in de vorm van een trekkingsrecht. Een PGB wordt dus alleen verstrekt als is aangetoond dat de algemene voorziening in het individuele geval niet voldoet. De algemene voorziening HH is voorliggend op HH als maatwerk. Dit zou betekenen dat de cliënten die thans HH ontvangen in de vorm van een persoonsgebonden budget in een nadeliger positie worden gebracht dan de cliënten die HH in natura ontvangen. Dit kan als onwenselijk worden aangemerkt, reden waarom wordt voorgesteld de aanspraken op HH in de vorm van een PGB, vastgesteld onder de bestaande Wmo, in beginsel te respecteren. In de nog op te stellen verordening wordt geregeld dat de PGB's in 2015 en 2016 een gelijkwaardige afbouw zullen ondergaan. De cliënten die gebruik maken van een PGB krijgen de mogelijkheid aangeboden over te stappen naar de nieuwe algemene voorziening HH.

7.4 Doelgroepen algemene voorziening HH

De doelgroepen voor de algemene voorziening HH zijn dezelfde als die van de bestaande Hulp bij de huishouding. De voorziening is in beginsel alleen bestemd voor inwoners die door fysieke, psychische of psychogeriatrische beperkingen niet meer in staat zijn om zelfstandig het huis schoon en leefbaar te houden. Dit neemt niet weg dat de voorziening tegen markttarief voor iedereen vrij toegankelijk is. Een principe van een algemene voorziening is immers dat er geen uitgebreide indicatiestelling aan ten grondslag ligt. Dit uitgangspunt sluit aan bij de uitgangspunten van laagdrempelige toegang en eigen kracht.

7.5 Gesprekken met de huidige cliënten

Om de overgang van de huidige cliënten met HH naar de algemene voorziening HH vanaf 2015 zorgvuldig te laten zijn vinden in de tweede helft van 2014 persoonlijke gesprekken plaats met in beginsel alle cliënten. Deze gesprekken zijn bedoeld om cliënten goed te informeren over veranderingen die optreden in wetgeving en beleid en de gevolgen daarvan voor persoonlijke aanspraken op HH vanaf 2015. Deze gesprekken leiden tot een nieuwe beschikking, waartegen bezwaar en beroep openstaat. Rekening moet worden gehouden met circa 650 gesprekken en 100 bezwaarschriften.

7.6 Eigen bijdrage

In de huidige situatie is het zo, dat wanneer iemand tegelijk zorg in het kader van de AWBZ en HH ontvangt in het kader van de Wmo, zij niet twee eigen bijdragen

hoeft te betalen, maar één. Dit heet anticumulatie. Omdat beide voorzieningen op individuele basis worden verstrekt, hebben de beide leveranciers de plicht maandelijks de leveringsgegevens door te geven aan het CAK. Het CAK vraagt het verzamelinkomen op van de klant bij de Belastingdienst en berekent de eigen bijdrage van de klant. Theoretisch zouden er dus twee facturen naar de klant worden verstuurd, maar door de anticumulatie wordt de AWBZ-factuur 'verscheurd' en de Wmo-factuur verstuurd. De eigen bijdragen die worden geïnd worden elke maand weer doorgesluisd naar de gemeenten. Ook in de situatie vanaf 2015, waarin HH het karakter van een algemene voorziening heeft worden betreffende cliënten aangemeld bij het CAK. Voor de mensen met een inkomen tot aan de grens van het basisinkomen wordt de hoogte van de eigen bijdrage niet gewijzigd. Voor de mensen met een laag inkomen verandert er in financieel opzicht niets. Voor de mensen met een inkomen vanaf de grens van het basisinkomen wordt een eigen bijdrage vastgesteld die afhankelijk is van de samenlevingsvorm en verder voor iedereen gelijk is. Dit wordt in een nog op te stellen gemeentelijke verordening nader geregeld.

7.7 De financiële gevolgen voor cliënten

Hierna zijn de financiële gevolgen voor cliënten in beeld gebracht. Deze gevolgen worden bepaald door het verschil tussen de eigen bijdrage die nu nog wordt betaald en de eigen bijdrage die vanaf 1 januari 2015 moet worden betaald voor HH. Het gaat hierbij om een schatting, omdat de eigen bijdrage nog moeten worden vastgesteld.

Het blijkt dat de financiële gevolgen voor cliënten met een inkomen hoger dan de gelden basisinkomensgrens aanmerkelijk zijn. De financiële gevolgen dalen vervolgens naarmate het inkomen hoger is. Dit komt door de hogere eigen bijdrage bij hogere inkomens, die de werkelijke kosten van de voorziening benaderd.

Om de financiële effecten van de overgang naar 2017 voor zowel cliënten als aanbieders te verzachten is aanvullend beleid nodig. Het verschil tussen de (gemiddelde) eigen bijdrage per samenlevingsvorm boven de basisinkomensgrens van nu en de te betalen bijdrage vanaf 2015 wordt daarom overbrugd in twee stappen. In 2015 wordt dat verschil voor 65% gecompenseerd en in 2017 voor 35%. Dit gebeurt in de vorm van een bijdrage in de kosten van HH aan de cliënt.

Dit betekent niet dat de overgang naar het nieuwe model voor HH plaatsvindt zonder dat zich in specifieke gevallen knelpunten zullen voordoen. De gemeente blijft daarop alert en rekent het zich tot haar taak om samen met partijen in het sociaal domein aandacht te hebben voor inwoners die vanwege bijzondere omstandigheden, denk daarbij aan financiële problematiek, ondersteuning nodig hebben maar niet vallen binnen de criteria voor toelating tot de algemene voorziening HH. Daarvoor wordt een bedrag de begroting gereserveerd.

7.8 Relatie met minimabeleid

De relatie met het gemeentelijke minimabeleid is beperkt. Binnen de op te zetten algemene voorziening HH wordt gewerkt met op het inkomen afgestemde eigen bijdrage voor mensen met een laag inkomen, waardoor stapeling van kosten voor deze groep acceptabel blijft. Bovendien bepaalt de cliënt, samen met de aanbieder, in principe zelf hoeveel wordt ingekocht. Hier gaat tevens een prikkel vanuit om inzet van HH tot het noodzakelijke te beperken.

In het kader van de Wmo 2015 heeft de gemeenten de taak een regeling te treffen voor structurele meerkosten in verband met een beperking. Voor ouderen die structureel afhankelijk zijn van ondersteuning voor het realiseren van een gestructureerd huishouden wordt vanuit preventief oogpunt beleid ontwikkeld, zodat zij in aanmerking komen voor een financiële tegemoetkoming in die meerkosten.

8 Alternatieve scenario's

Om te komen tot het huidige voorkeursscenario zijn verschillende alternatieven besproken. Hierna volgen de alternatieve scenario's met de belangrijkste voor- en nadelen. Deze alternatieve scenario's zijn gewogen tegen de achtergrond van landelijke ontwikkelingen in het sociaal domein (wetgeving), het beleidskader sociaal domein Leusden en actuele ontwikkelingen in Leusden bij het herinrichten van het basis sociale infrastructuur.

Peilnota 2 van april 2014 geeft in aanvulling op de wettelijke uitgangspunten en het beleidskader sociaal domein Leusden de volgende relevante informatie.

- vraagverheldering en toeleiding naar voorzieningen wordt doorontwikkeld om beter aan te sluiten bij vraag en behoeften van de lokale samenleving. Lokaal maatwerk wordt de basis in plaats van individuele indicatiestelling gericht op het beschikbare aanbod aan voorzieningen. Hierin wordt regionaal samengewerkt om voordelen te behalen op methodiek en kennisontwikkeling.
- een nieuwe manier van samenwerken tussen maatschappelijke instellingen moet leiden tot een samenhangend en vernieuwend aanbod, waarbij professionals meer vindplaatsgericht en vraaggericht te werk gaan. Hierdoor zullen (latente) problemen vroegtijdig worden gesignaleerd zodat een eerdere interventie mogelijk is. De interventies dienen erop gericht te zijn om de eigen kracht en het netwerk van inwoners te versterken.
- Als eerste stap om dit tot stand te brengen is een beweging tot stand gebracht waarbij de drie lokale welzijnsinstellingen (Larikslaan2, Stichting Jeugd en Jongerenwerk en Welzijn Leusden) gezamenlijk een op elkaar afgestemd dienstenaanbod
- De komende maanden wordt het traject van inhoudelijke samenwerking en afstemming in de basisinfrastructuur verbreedt naar andere gesubsidieerde (professionele en vrijwilligers)organisaties, zodat in de hele breedte sprake is van een goede basisinfrastructuur waar professionals en vrijwilligers weten wanneer en hoe zij hulp kunnen invoeren bij verdere vraagverheldering als dat nodig is en voor hulp en ondersteuning bij meervoudige en/of complexere en dure zorg vanuit het sociaal team
- Om beter zicht te krijgen op de lokale wensen en behoeften en wat er nodig is voor de herstructurering van de basisinfrastructuur worden pilots uitgevoerd.
- In Leusden zien wij een sociaal team als een dynamische eenheid van ambulante, generalistische professionals met een specifieke expertise. Deze professionals pakken zorgvragen op alle leefgebieden op, regelen zo nodig diagnoses en consulten van experts, regelen een vast gezicht voor de klant, maken zorgplannen, voeren deze (deels) uit, voeren de regie, zetten (gespecialiseerde en/of lokale) zorg in, monitoren, koppelen terug, evalueren en bouwen af.

Versobering

De gemeente maakt momenteel gebruik van de "Richtlijn Indicatieadviesing Hulp bij het Huishouden" opgesteld door de "MO-zaak" gedateerd januari 2006. Deze richtlijnen zijn gedateerd en kunnen worden aangescherpt. Bij het aanscherpen van de normtijden kan gebruik worden gemaakt van de aanscherping van normtijden die andere gemeenten in het land reeds toepassen. Het model van versobering gaat uit van een gemiddelde van 2,5 uur schoonmaak per week wat per maand uit komt op bijna 11 uur. Dit levert een aanzienlijke besparing op maar is niet voldoende om de bezuiniging van € 582.00(27%) te realiseren. Tevens past dit scenario niet binnen de door de Raad vastgestelde beleidskaders sociaal domein. Het stuurt niet op zelfredzaamheid en het is niet vraag- en behoeftegericht. Het sluit niet aan bij de actuele ontwikkelingen, zoals beschreven in Peilnota 2. Het houdt wel goed rekening met inwoners met een laag inkomen.

Vanuit het cliëntperspectief lijkt het versoberingsscenario een voordeel te hebben, omdat er niets veranderd aan de huidige werkwijze. De omvang van de ondersteuning neemt evenwel in dit scenario, gelet op de omvang van de te realiseren besparing, belangrijk af. De voorziening verliest daardoor aan effectiviteit.

Schoonmaak ondersteuning als algemeen gebruikelijk aanmerken

In dit scenario laat de gemeente schoonmaakondersteuning vanaf 1 januari 2015 over aan marktpartijen. De schoonmaakondersteuning wordt in principe helemaal door inwoners zelf betaald. Dit scenario brengt veel onzekerheid voor zowel cliënten als aanbieders met zich mee. Voordeel van dit scenario is dat het in beginsel aansluit bij de door de raad vastgestelde beleidskaders sociaal domein (zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid) en bij de actuele ontwikkelingen op dit gebied (Peilnota 2). Het nodigt uit tot vernieuwing en legt het initiatief daarvoor in de samenleving. Het leidt tot de vereiste besparingen en zal de uitvoeringskosten fors terugdringen. Daar staat tegenover dat dit scenario op de korte termijn onvoldoende rekening houdt met de belangen van zowel de cliënten als de aanbieders. In het bijzonder geldt dit voor de doelgroep ouderen met een laag inkomen, die gebruik maken van HH. Daarnaast zal de werkgelegenheid bij aanbieders in dit scenario op korte termijn fors onder druk komen te staan.

HH1 als algemene voorziening en HH2 als maatwerkvoorziening

In dit scenario wordt een scheiding gemaakt tussen HH1 en HH2. HH1 wordt in een algemene voorziening aangeboden en HH2 blijft volgens de huidige werkwijze in een maatwerkvoorziening. Het voordeel van dit scenario is dat er voor de doelgroep van HH2 niets veranderd en de vereiste besparingen in ieder geval gedeeltelijk gerealiseerd kunnen worden. Een voordeel is ook dat aanbieders wel is waar te maken krijgen met een aanmerkelijke omzetsdaling maar nog steeds HH als maatwerk kunnen blijven aanbieden. Een nadeel van dit scenario is dat het blijven aanbieden van een maatwerkvoorziening niet past binnen de vastgestelde kaders voor het sociaal domein. De uitvoeringskosten blijven hoog, omdat HH2 de vorm van maatwerk behoudt. Ook sluit dit scenario niet aan bij de actuele ontwikkeling in Leusden (Peilnota2).

Conclusie

Uit bovenstaande vergelijking van voor- en nadelen van enkele scenario's voor HH blijkt dat het niet mogelijk is HH vanaf 1 januari 2015 als algemeen gebruikelijk en volledig over te laten aan marktpartijen, zonder ondersteunend beleid binnen het sociaal domein. Op dit moment is het effectief aanbieden van HH aan een kwetsbare doelgroep, die voornamelijk bestaat uit ouderen, het best

geborgd binnen een algemene voorziening. Op die wijze is het mogelijk HH voort te zetten, tevens bij te dragen aan de doelen uit het Beleidskader Sociaal Domein Leusden en de noodzakelijke bezuinigingen op zowel kosten van verstrekkingen als uitvoeringskosten HH te realiseren.

9 Juridische aspecten

Artikel 2.1.4 van de concept Wmo 2015 regelt de mogelijkheid in geval van een algemene voorziening een eigen bijdrage op te leggen. Deze mogelijkheid wordt opgenomen in een gemeentelijke verordening, die uiterlijk in november 2014 door de Raad wordt vastgesteld. In de verordening kan worden bepaald dat voor personen die behoren tot een bepaalde groep een korting geldt op de eigen bijdrage. De gemeente bepaalt zelf op welke wijze de eigen bijdrage regeling voor algemene voorzieningen wordt uitgevoerd.

Artikel 7.9 van de concept Wmo 2015 bepaalt dat mensen na inwerkingtreding van de wet hun oude rechten houden. Dus zolang het college het eerdere besluit niet intrekt en er een andere voorziening voor in de plaats stelt, blijven de oude besluiten in stand. Op dit moment is er in de wet of de verordening geen grondslag die het mogelijk maakt om het indicatiebesluit op grond waarvan HH wordt verleend in te trekken of te wijzigen. Dat kan pas als de Wmo 2015 per 1 januari 2015 en de daarop gebaseerd gemeentelijke verordening in werking is getreden. De VNG adviseert cliënten tenminste een halfjaar vóór inwerkingtreden van het nieuwe beleid over de mogelijk gevolgen daarvan te informeren. Dit wordt volgens de VNG bij juridische toetsing als een redelijke termijn aangemerkt.

Dit betekent dat aan alle cliënten met HH vóór 1 juli 2014 een informatieve brief zou moeten worden verstuurd, waarin wordt aangekondigd dat de Wmo 2015 veranderingen brengt in de huishoudelijke hulp en dat er rekening mee moet worden gehouden dat het recht dat ze nu hebben per 1 januari 2015 wijzigt of zelfs vervalt. Onder die brief komt geen bezwaarclausule, omdat het geen beschikking betreft. Besluitvorming vindt evenwel plaats in de raadsvergadering van juli 2014. Dit betekent, uitgaande van verzending van de informatieve brief in juli 2014, dat de beleidswijziging ten aanzien van HH niet eerder kan ingaan dan per 1 februari 2015.

Zodra de de Wmo 2015 en de gemeentelijke verordening in werking zijn getreden wordt een nieuw besluit genomen, waarbij het oude besluit wordt ingetrokken. Dit betreft een beschikking voorzien van een bezwaarclausule.

10 Financiële aspecten

Onderstaand overzicht geeft een indicatie van de te verwachten financiële effecten van de voorgestelde beleidswijzigingen:

Tabel 2 Budgettaire effecten

Omschrijving	2014	2015	2016	2017	2018 e.v.
Beschikbaar budgetna taakstelling volgens begroting	1.799.000	1.253.000	1.253.000	1.253.000	1.253.000
Aanwenden budget:					
1. handhaven voorziening doelgroep onder WMO minimum	1.464.000				
huishoudelijke Hulp 1 (netto na EB)		536.000	536.000	0	0
huishoudelijke Hulp 2 (netto na EB)	0	267.000	267.000	0	0
2. handhaven voorziening 85+ doelgroep boven Wmo minimum	0	100.000	100.000	0	0
3. toepassen overgangsregeling doelgroep boven WMO minimum					
huishoudelijke Hulp 1 (netto na EB)	0	151.300	81.500	0	0
huishoudelijke Hulp 2 (netto na EB)	0	87.200	54.500	0	0
Persoonsgebonden budget (PGB)	0	141.300	102.000	0	0
4. Vanaf 2017 voorziening voor minima, ouderen vanaf 85 en mensen met blijvend regie verlies				900.000	900.000
5. Voorlichtingskosten cliënten en afhandeling bezwaren	43.000	35.000	0	0	0
6. Besparing op uitvoeringskosten (thans bij SB G)	335.000	335.000	200.000	75.000	75.000
kostenbesparende maatregelen					
7. lagere uitgaven a.g.v. vraagverheldering/beperken instroom en vermindering uren door efficiënter werken	0	-90.300	-135.450	-180.000	-180.000
Totaal besteding budget	1.842.000	1.562.500	1.205.550	795.000	795.000
8. innovatie/vernieuwing Sociaal Domein waarbij wordt ingezet op zo veel mogelijk zelfredzaamheid	0	0	50.000	100.000	458.000
Budgettair effect voorstel	-43.000	-309.500	-2.550	358.000	0
budgettair effect cumulatief	2.950				

Op basis van deze eerste doorrekening van de voorgestelde beleidswijzigingen kan geconcludeerd worden dat de taakstelling op de langere termijn realiseerbaar blijkt. Door het toepassen van een zachte landing i.c. het hanteren van een overgangsregeling voor de gehele doelgroep en de kosten in verband met gesprekken, is in de komende 3 jaren een besparingsverlies te verwachten van circa € 355.000. Dit incidentele besparingsverlies zal in 2017 weer worden terugverdiend door het structurele budgettaire voordeel dat vanaf 2016 zal ontstaan daartoe aan te wenden.